

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний
Університет імені Г. С. Сковороди

***Матеріали Чотирнадцятої студентської науково-
методичної конференції «Наумовські читання»***

Харків

2017

1. Кадемія М.Ю. Інноваційні технології навчання: словник-глосарій [Текст] : навчальний посібник для студентів, викладачів / М. Ю. Кадемія, Л. С. Євсюкова, Т. В. Ткаченко. – Львів : Вид-во «СПОЛОМ», 2011. – 196 с
2. Маренич В. О Веб-квест як засіб активізації колективної навчальної діяльності учнів [Електроний ресурс] / В.О. Маренич // Режим доступу: <http://chnvk13.in.ua/wp-content/uploads/2015/08/Веб-квест-як-засіб-активізації-колективної-навчальної-діяльності-учнів.pdf>

РІВНЕВА ДИФЕРЕНЦІАЦІЯ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ В СТАРШІЙ ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ ЯК ЗАСІБ РЕАЛІЗАЦІЇ РІВНОГО ДОСТУПУ ДО ЯКІСНОЇ ОСВІТИ

В.С. Лутицька

Науковий керівник - професор Є.П. Нелін

Одним із інноваційних напрямків удосконалення освіти є забезпечення рівного доступу до якісної освіти учнів старшої профільної школи. У сучасних умовах існує протиріччя між широкими можливостями старшої профільної школи для реалізації диференціації навчання і забезпечення якісної освіти та не розробленістю в педагогічних і методичних дослідженнях методичних рекомендацій реалізації рівневої диференціації навчання як засобу досягнення рівного доступу до якісної освіти. Це зумовлює необхідність дослідження проблеми уточнення змісту і специфіки реалізації рівневої диференціації навчання старшокласників та впровадження одержаних результатів у практику навчання в старшій профільній школі.

Нами проаналізовано дослідження ([1], [2] та ін.), пов'язані з реалізацією диференціації навчання в старшій профільній школі. Аналіз показав, що у теорії й практиці навчання виділяють два види диференціації: 1) зовнішній — профільний — створення на основі певних принципів (інтересів, нахилів, здібностей, досягнутих результатів, професійних намірів) відносно стабільних

груп (зокрема, профільних шкіл і класів), у яких вирізняються зміст освіти і навчальні вимоги, що ставляться до учнів; 2) внутрішній — рівневий — як сукупність методів, форм та засобів навчання, організованих з урахуванням індивідуальних особливостей учнів, на основі виділення різних рівнів навчальних вимог. Основний принцип внутрішньої диференціації полягає в організації навчального процесу таким чином, коли під час навчання учнів за однією й тією ж програмою в одному і тому ж класному колективі із застосуванням форм та методів навчання, що забезпечують освітню діяльність кожного учня, відбувається засвоєння навчального матеріалу на певному рівні. Рівнева диференціація дає учневі право вибору: отримати відповідно до своїх здібностей та професійних інтересів підвищену підготовку з предмету чи обмежитись середнім або достатнім рівнем засвоєння матеріалу. Це дозволяє створювати індивідуальну освітню траєкторію навчання математики для кожного учня. Також ми проаналізували підручники з математики для старшої профільної школи і з'ясували, що для ефективної реалізації рівневої диференціації навчання математики найбільш доцільними є дворівневі підручники ([3] та ін.), які дозволяють ефективно організувати індивідуальну освітню траєкторію, наприклад, при підготовці учнів до виконання завдань ЗНО (які однакові для всіх учнів, незалежно від їх профілів навчання).

Нами розроблена система засобів навчання для реалізації рівневої диференціації навчання математики в старшій профільній школі: маршрутна карта для організації індивідуальної освітньої траєкторії учня, уточнено орієнтовні основи діяльності з розв'язування деяких завдань ЗНО з математики та система завдань для самостійної роботи учнів і запропоновані методичні рекомендації з використання цих засобів.

Використання розробленої методики в процесі навчання математики показало ефективність застосування рівневої диференціації навчання математики в старшій профільній школі для реалізації рівного доступу до якісної освіти учнів старшої профільної школи і доцільність використання запропонованих засобів навчання.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кизенко В.І. Дидактичні засади формування навчальних профілів: посібник/ В.І. Кизенко. – Педагогічна думка, 2010
2. Покровская С.Е. Развитие профессиональной направленности личности в процессе дифференцированного обучения: монография / С.Е. Покровская. – Минск: БГПУ, 2010. – 208 с.
3. Нелін Є.П. Алгебра і початки аналізу. Підручник для 10 класу загальноосвітніх навчальних закладів. Академічний рівень. 2-ге видання/ Є.П. Нелін – Харків: Гімназія, 2013.– 416с.

ВИКОРИСТАННЯ «КЕЙС-ТЕХНОЛОГІЙ» ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АЛГЕБРИ ТА ПОЧАТКІВ АНАЛІЗУ В СУЧАСНОМУ ШКМ

Ю. Ю. Матвійчук

Науковий керівник: доцент Т. І. Дейніченко

Аналіз наукових джерел надає підстави засвідчити, що метод кейсів (або метод аналізу ситуацій) не є принципово новим надбанням педагогічної думки. Так, провідна роль у поширенні цього методу належить Harvard Business School (1924 рік), коли слухачам бізнес-школи надавався опис реальної ситуації для ознайомлення з проблемою і самостійного пошуку шляхів її розв'язання в процесі колективного обговорення. Сьогодні кейс-метод активно застосовується у вітчизняній освіті, оскільки він надає можливості наблизити процес навчання до імітації творчої діяльності людини як з відтворення вже відомого знання, так і для отримання принципово нових знань.

Мета тез – схарактеризувати суть кейс-методу, його особливості та розкрити можливості практичного використання «кейсів» у вивченні курсу алгебри та початків аналізу.

Спираючись на дослідження науковців [1–3 та ін.] і виходячи з особливостей процесу навчання, ми розуміємо кейс-метод як інтерактивну